

Zpráva o případech, v nichž nebylo dosaženo nápravy ani postupem podle § 20 zákona o veřejném ochránci práv

Podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. b) zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, informuji Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o případech, v nichž se mi nepodařilo dosáhnout dostatečných opatření k nápravě ani cestou vyrozumění nadřízeného úřadu či vlády nebo informováním veřejnosti o zjištěních ze šetření podle § 20 zákona o veřejném ochránci práv.

A. Nečinnost stavebního úřadu (sp. zn. 1194/2015/VOP)

Můj zástupce se zabýval případem stěžovatele, který poukázal na to, že vlastník rodinného domu na sousedním pozemku nemá povolení k nakládání s vodami, které potřebuje, aby mohl studnu a čistírnu odpadních vod na příslušných pozemcích legálně užívat. Vodoprávní povolení k odběru vody ze studny a k vypouštění odpadních vod z domovní čistírny byla sice městským úřadem v Nové Pace vydána, nicméně krajský soud je zhruba po dvou letech rozsudkem zrušil.

V důsledku toho považoval můj zástupce za **závadné užívání celého rodinného domu, jemuž vodní díla slouží** a v tomto smyslu argumentoval ve zprávě o šetření. Městský úřad se vyjádřil tak, že užívání studny a čistírny odpadních vod povolil v době, kdy k oběma vodním dílům existovalo povolení k nakládání s vodami. Povolil rovněž užívání rodinného domu, neboť při závěrečné kontrolní prohlídce doložil jeho vlastník doklad o povoleném užívání obou vodních děl. Z tohoto důvodu tedy užívání rodinného domu nepovažoval za závadné. K tomu, že vodní díla nemají platné povolení k nakládání s vodami, se však nevyjádřil. Můj zástupce proto setrval na závěru, že rodinný dům je užíván se závadami a obrátil se dopisem na Krajský úřad Královéhradeckého kraje s výzvou k zajištění nápravy.

Krajský úřad podal k věci obsáhlé vyjádření, avšak s názorem mého zástupce se neztotožnil, a proto nezasáhl ani z pozice nadřízeného orgánu proti nečinnosti, které se městský úřad podle názoru mého zástupce dopouští tím, že odmítá vůbec prošetřit podezření na závadné užívání rodinného domu. Formou sankčního vyrozumění se můj zástupce poté obrátil na Ministerstvo pro místní rozvoj, ale ani to žádné opatření k nápravě ve věci neučinilo.

Jelikož se v dané věci nepodařilo dosáhnout nápravy ani prostřednictvím sankce, informuji o této skutečnosti Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

B. Nařízení odstranění stavby oplocení (sp. zn. 959/2016/VOP)

Můj zástupce se zabýval podnětem manželů, kterým požádali o prošetření postupu Úřadu městské části Praha 8, odboru výstavby (dále jen "stavební úřad"), při vyřízení svých podání, v nichž **opakovaně žádali o zahájení řízení o odstranění nepovolené stavby oplocení** na hranici pozemků v k.ú. Dolní Chabry. Stavebníky oplocení jsou sousedé stěžovatelů

Stavebníci postavili betonovou podezdívku s ocelovými sloupky a vázacím drátem, na který posléze upevnili rákosové rohože. Na základě této skutečnosti stěžovatelé vyzvali stavební

úřad k zahájení řízení o odstranění stavby dle ustanovení § 129 stavebního zákona. Stavební úřad řízení o odstranění stavby nezahájil s odůvodněním, že se nejedná o stavbu oplocení.

Na základě provedeného šetření dospěl můj zástupce k závěru, že stavební úřad pochybil, pokud samostatně posuzoval umístění rákosové rohože jako stínící zástěny a samostatně betonovou podezdívku s ocelovými sloupky a dráty jako oporu pro květiny, aniž by výsledné dílo posoudil jako celek. Výsledné dílo je totiž třeba považovat za stavbu oplocení provedenou bez potřebného souhlasu/rozhodnutí stavebního úřadu.

Své poznatky shrnul můj zástupce ve zprávě o šetření. Vzhledem k tomu, že se stavební úřad s názorem zástupce neztotožnil, vypracoval zástupce závěrečné stanovisko ve věci, jehož součástí byl také návrh opatření k nápravě, spočívající v zahájení řízení o odstranění stavby. Stavební úřad navržené opatření k nápravě nepřijal a řízení o odstranění stavby oplocení odmítl zahájit.

Můj zástupce tedy poté využil sankčního mechanismu dle zákona o veřejném ochránci práv a obrátil na Magistrát hl. m. Prahy, jakožto nadřízený orgán. Z vyjádření magistrátu vyplynulo, že ani on neshledal v postupu stavebního úřadu pochybení.

Jelikož se v dané věci nepodařilo dosáhnout nápravy ani prostřednictvím sankce, informuji o této skutečnosti Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

C. Výkon rozhodnutí nařízení odstranění stavby oplocení (sp. zn. 6210/2016/VOP)

Na ochránce se obrátili stěžovatelé s žádostí o prošetření postupu Magistrátu města Zlína a Krajského úřadu Zlínského kraje ve věci **výkonu rozhodnutí o nařízení odstranění stavby** označené jako "oplocení – podezdívka pod oplocení vč. oplocení a terénních úprav" v k. ú. Zlín.

Předmětem šetření mého zástupce byla námitka chybného postupu správních úřadů ve věci výkonu rozhodnutí o odstranění stavby. V daném případě došlo k tomu, že **stavebníci dobrovolně odstranili pouze část stavby**, a to ocelové sloupky a pletivo, na **místě tak zůstala pouze betonová podezdívka.** Ve svém podání stěžovatelé poukazovali na to, že jde o stavbu nepovolenou, která byla pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu nařízena jako celek k odstranění, což se dosud navzdory jejich opakovaným stížnostem nestalo.

Podle stavebního a krajského úřadu došlo tímto částečným odstraněním stavby oplocení k zásadní změně posuzované stavby a novému faktickému a právnímu stavu původně nepovolené stavby. Ze stávající stavby oplocení vznikla částečným odstraněním de facto stavba opěrné zdi, která žádnému povolovacímu režimu nepodléhá. Podle stavebního i krajského úřadu proto není třeba vyžadovat výkon rozhodnutí o odstranění stavby opěrné zdi, neboť vlivem změny právního a skutkového stavu se stal výkon rozhodnutí o odstranění stavby bezpředmětným.

Vyjádření obou zmíněných správních úřadů však můj zástupce nepovažoval za dostatečné, neboť v dané věci bylo vydáno rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, které nabylo právní moci a stalo se vykonatelným, včetně podmínky ukládající stavebníkovi uvést pozemek do původního stavu. V takovém případě je třeba bez ohledu na změnu stavby, k níž došlo v důsledku odstranění sloupků s pletivem, trvat na splnění rozhodnutí, neboť

z žádného právního předpisu nelze dovodit, že by stavební úřad mohl od výkonu pravomocného a vykonatelného rozhodnutí bez dalšího upustit. Na tom nic nemění ani to, že podle platné právní úpravy stavebního řádu by zbývající část stavby žádné povolení nevyžadovala.

Vzhledem k tomu, že ani jeden z úřadů nepřijal opatření k nápravě, informoval můj zástupce formou sankce Ministerstvo pro místní rozvoj. Ministryně následně mému zástupci sdělila, že nebude přijímat žádná opatření vůči podřízenému krajskému úřadu.

Jelikož se v dané věci nepodařilo dosáhnout nápravy ani prostřednictvím sankce, informuji o této skutečnosti Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

V Brně dne 21. července 2017

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D. veřejná ochránkyně práv